

29. juni 2009. Master Data I/S mod Københavns Kommune

Udbyderen pålagt at betale sagsomkostninger til en klager, selvom klagen var tilbagekaldt som følge af et forlig mellem klageren og udbyderen

Denne kendelse er en fortsættelse af Klagenævnets kendelse af 12. september 2008 i samme sag. Sagen angik et begrænset udbud i henhold til Udbudsdirektivet vedrørende levering af et it-system. Klagen var indgivet af en tilbudsgiver, der ikke havde fået tildelt kontrakten, og ved kendelsen af 12. september 2008 konstaterede Klagenævnet, at udbyderen havde overtrådt udbudsreglerne på forskellige punkter. Klagenævnet udtalte herved, at klageren skulle have været tildelt kontrakten, ligesom Klagenævnet annullerede udbyderens beslutning om at indgå kontrakt med den valgte tilbudsgiver. Ved kendelsen pålagde Klagenævnet udbyderen at betale sagsomkostninger til klageren med 75.000 kr.

Udbyderen indbragte Klagenævnets kendelse for retten ved et sagsanlæg mod klageren.

Klageren nedlagde under retssagen påstand om, at udbyderen skulle tilpligtes at betale erstatning med ca. 1,3 mio. kr. Klageren nedlagde desuden en erstatningspåstand for Klagenævnet, der fastsatte en dato for mundtlig forhandling om erstatningsspørgsmålet.

Forud for den nævnte mundtlige forhandling for Klagenævnet indgik klageren og udbyderen et forlig, hvorefter udbyderen til fuld og endelig afgørelse skulle betale en erstatning på 750.000 kr. til klageren.

Klageren hævdede derefter retssagen og tilbagekaldte desuden klagen til Klagenævnet vedrørende erstatningsspørgsmålet. Klageren anmodede samtidig Klagenævnet om at træffe afgørelse om sagsomkostninger med hensyn til erstatningsspørgsmålet. Udbyderen protesterede herimod med henvisning til, at Klagenævnet ikke havde truffet afgørelse om selve erstatningsspørgsmålet.

Klagenævnet pålagde udbyderen at betale yderligere sagsomkostninger til klageren med 25.000 kr. og henviste herved til forløbet og udfaldet af den del af sagen for Klagenævnet, der vedrørte erstatningsspørgsmålet.

Note: Det har hidtil været fast praksis i Klagenævnet at fortolke § 7 i lov nr. 415 af 31. maj 2000 om Klagenævnet for Udbud således, at Klagenævnet efter denne bestemmelse kun har hjemmel til at pålægge ordregiveren at betale sagsomkostninger til klageren i forbindelse med, at Klagenævnet selv ved en kendelse afgør erstatningsspørgsmålet. Den nu afsagte kendelse kan næppe tages som udtryk for en praksisændring på dette punkt.